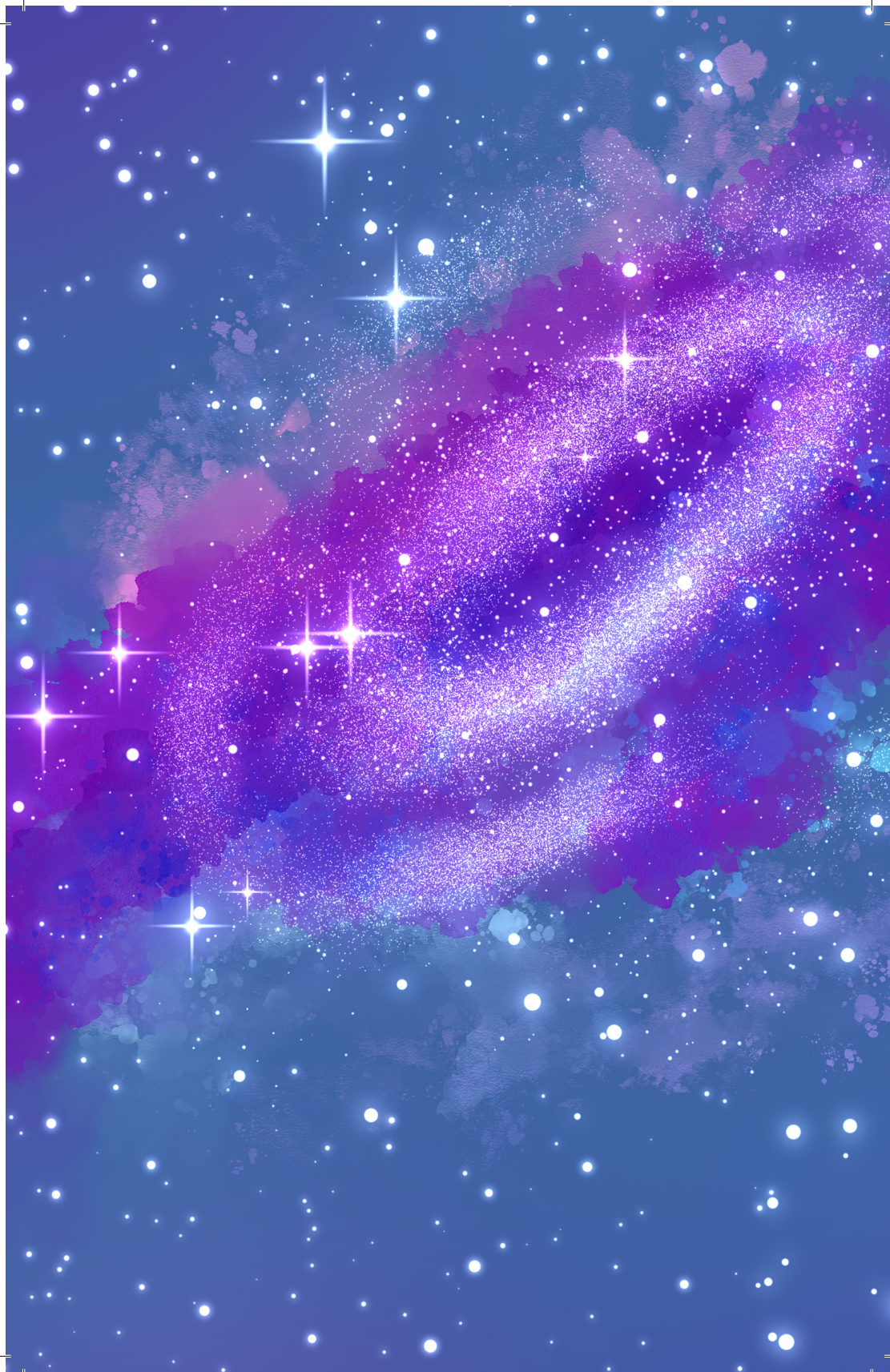

Noah & Gala bog 2 – Mission Zeus

Thomas Arnt og K. L. Berger

© 2024

Forlag: Hi Reader, Danmark, www.hireader.dk

Omslag og layout: Sabine Baudtler-Vedersø

Illustrator: Sabine Baudtler-Vedersø, www.sketchesbysabine.com

Tryk: Scandinavian Book, Århus

1. udgave 2024

ISBN 978-87-94320-46-7

Det er ikke tilladt at kopiere fra denne bog uden tilladelse fra forlaget. Det er tilladt at citere med kildeangivelse i anmeldelser.

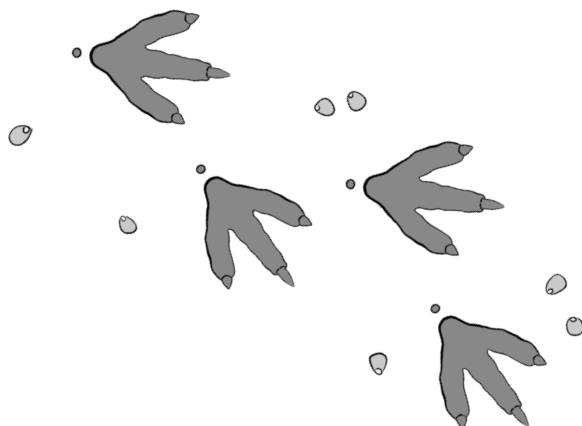
NOAH & GALA

Mission Zeus

Thomas Arnt og K. L. Berger

BLEER OG GEDER

Noah kigger ned på tasken. Et brunt hønsehoved stikker op af åbningen. Resten af hønen sidder mellem bøger og penalthus.

”Den går altså ikke, Gala.” Noah sætter sig på knæ og løfter hende op af tasken. ”Jeg er ret sikker på, at jeg ikke må have en høne med i skole. Karina og Michael flipper totalt ud.”

”Gok?” siger Gala og marcherer over til sit bur langs væggen. Hun kaster demonstrativt med den røde kam og lukker selv lågen efter sig. Hun leverer en klasket hønselort i sandet.

Noah kæmper for at holde et grin tilbage.

”Du er en skør høne. Ved du godt det? Jeg tror, der var noget galt med dit æg.”

”Gok ...” Gala vender hovedet og sender Noah et utilfreds blik.

”Undskyld,” siger han. ”Der var vist også noget

galt med mit æg. Mor siger godt nok, at jeg er helt perfekt, men det er vist en anden slags perfekt.” Han bider i en neglerod. ”Men jeg skal altså afsted. Vi ses i eftermiddag. Prøv nu at se, om du ikke kan hygge dig. Ikke?”

Gala snøfter fornærmet – så meget, som det nu kan lade sig gøre for en høne.

Noah kaster tasken over skulderen og går ud til døren. Mor er allerede taget på arbejde på tanken, men hun har efterladt en stor madpakke til ham og en pose småkager med broccoli. Noah kigger på den gennemsigtige pose med de lysebrune kager. Det er vist en opskrift, hun har lært af en af hendes veninder. Han er ikke *helt* sikker på, at det er en god ide at kombinere lækre småkager med den klammeste grøntsag i verden.

”I dag bliver en god dag,” siger Noah til sig selv og tager en dyb indånding. ”Ingen problemer. Alt går godt.” Han gentager det for sig selv et par gange mere. Så tjekker han, om alle vinduer er lukket i lejligheden. Han klapper sig på lommerne.

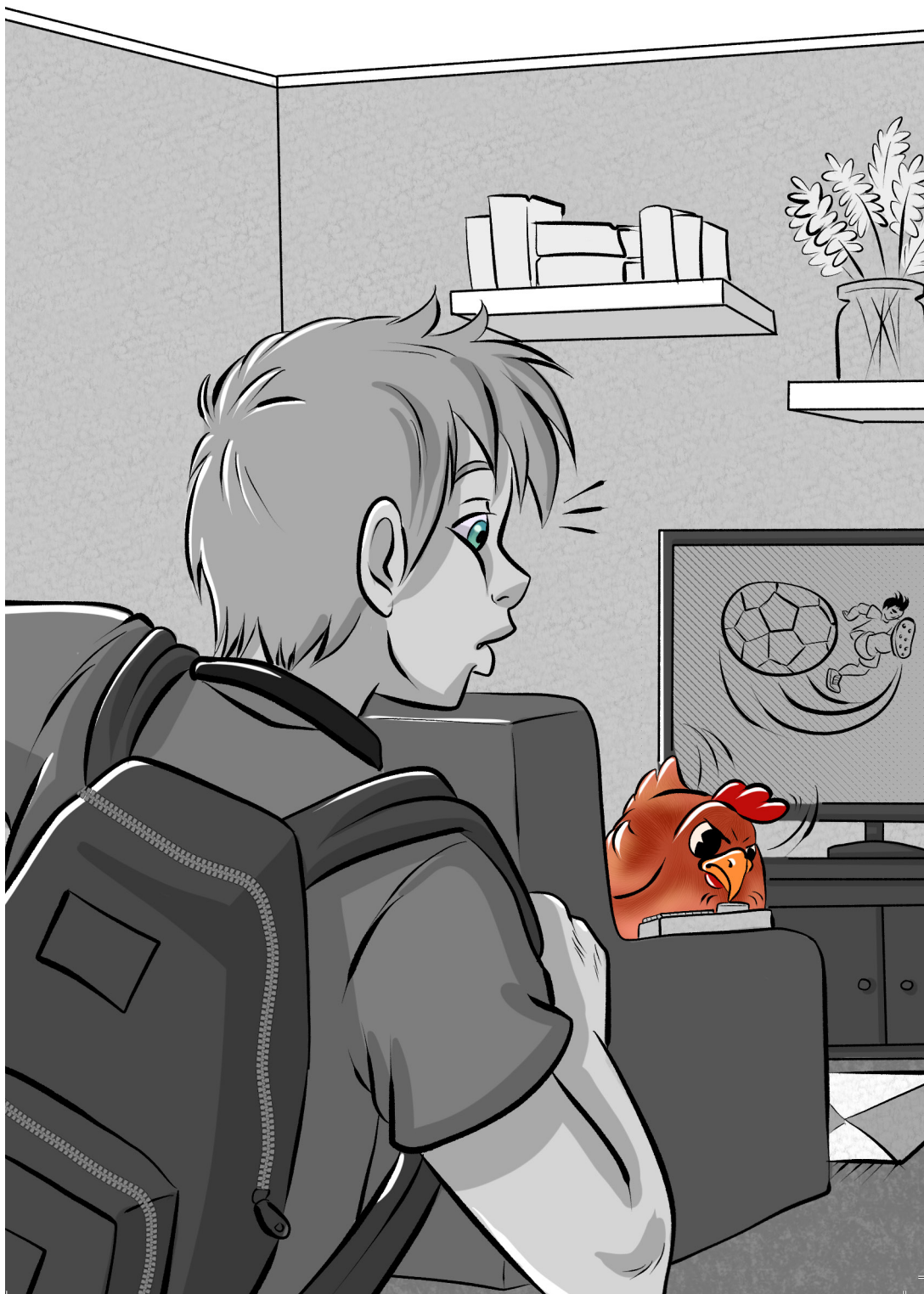
Nøglerne er der også. Høretelefonerne hænger om halsen på ham. Så tjekker han vinduerne en ekstra gang.

Da han kommer ud i entréen, overvejer han et øjeblik at tjekke vinduerne og altandøren en sidste gang.

“... og dagens vejr bliver let overskyet med mulighed for sol og regn,” lyder det inde fra stuen.

Noah rynker panden. *Er det Gala, der taler? Nej, høns kan ikke tale ... Men kan Gala?*

Han træder nogle skridt tilbage og kigger over til

sofaen. Til hans store overraskelse finder han Gala mellem puderne. Ved siden af hende ligger fjernbetjeningen.

“Undskyld, men har du lige tændt for fjernsynet?”

“Gok,” svarer Gala og trykker med næbbet på fjernbetjeningen. Tv’et skifter til fodbold.

Noah ryster på hovedet. Han går ind på sit værelse og henter en gammel avis, som han breder ud på sofaen. Så løfter han Gala op på den. “Hvis du nu skal lave lort ... du ved ... det er bare ikke så godt i sofaen, vel? Og mor har ret, du klatrer faktisk ret tit.”

”Gok!” kommer det utilfreds fra Gala, der kigger bebrejdende på ham.

”Du er selv ude om det,” siger Noah. ”Det er kun, fordi du ikke vil have de der hønsebleer på. Fik du sådan en på, ville du være fri for aviserne.”

”GOK!” kommer det arrigt fra Gala. Med fornærmet mine vender hun ryggen til ham og begynder at pudse sine fjer. Hun trykker på fjernbetjeningen igen. På skærmen er en bjergged nu i gang med at gøre livet besværgeligt for en bjergbestiger. Gala putter sig godt til rette på avisen og glemmer helt at være fornærmet.

“Okay så. Ikke noget ballade, vel? Eller lort i sofaen,” siger Noah og har mere lyst til at se, hvordan det går den unge bjergbestiger og bjerggeden, end at tage i skole. “Jeg skynder mig hjem igen.”

Gala svarer ham ikke. Hun er dybt optaget af skærmen.

“Okay ... så kan der vist ikke være mere,” siger Noah højt for sig selv. *Vindue, altandør, høne.*

Han står et øjeblik og tænker det hele igennem.

“Tisse! Jeg har ikke tisset ekstra af” udbryder han og kaster tasken fra sig. Inde fra stuen bræger en ged.

Efter at have låst døren efter sig og dobbelttjekket, at den rent faktisk er låst, tager han høretelefonerne på og trykker på den mest brugte mobilapp, *Lytteboksen*. I dag kan han starte et helt nyt eventyr, og efter at han og mor så *Star Wars* forleden dag, ved han præcis, hvad han skal vælge. Med et par klik sætter han *Stjernerejsen: Den sidste mission* på.

”Godmorgen,” hilser en stemme, og Noah kigger hurtigt op.

”Godmorgen, hr. Mikkelsen. Beklager, jeg har ikke Gala med i dag.”

”En skam,” siger den gamle mand, der bor under Noah og hans mor. ”Men nuvel. Måske en anden gang.”

Og så går hr. Mikkelsen ind til sig selv, uden brok. Noah fortsætter lettet ned ad trappen. Hr. Mikkelsen er blevet meget nemmere at komme forbi, siden Noah fik Gala. Så længe den gamle mand får lov at hilse på hønen, hver gang de mødes, er der ingen problemer. Og Gala elsker det, for så får hun altid majs.

Noah trykker på knappen, og en dyb mandestemme begynder at fortælle. Noah glemmer alt om høns og kedelige, grå lejligheder.

På dækket af rumskibet Stjernerejsen står kaptajn Kruse. Hans solbrændte ansigt er alvorligt, mens han ser på skærmen foran sig. Ved hans side står hans næstkommanderende, Delia, og venter på kaptajnens ordre. Bag dem sidder de øvre officerer klar på deres pladser.

På den store skærm foran dem kan de se planeten Mastur, der hænger som en grøn kugle med fire lysende måner svævende omkring sig.

Kruse rømmer sig og vender sig mod folkene. De retter sig alle op i sæderne.

“Vi er nødt til at undersøge det.”

Delia bider tænderne sammen og udstøder et lille suk. Det undslipper ikke kaptajnens opmærksomhed.

“Løjtnant Delia, du har tydeligvis noget på sinde. Du har min tilladelse til at udtale dig, selv om jeg har på fornemmelsen, at jeg ikke vil kunne lide det.”

“Kaptajn. Vores opgave er ovre. Vi er færdige herude. Vi skal hjem til vores familier.”

“Jeg hører dig.” Kaptajnen nikker. “Men alle her svor en ed på akademiet. Vi kan ikke bare overhøre dette signal. Måske er det et råb om hjælp.”

“Men det kan være en fælde,” protesterer Delia og slår ud med armene.

Pling.

Lyden i Noahs høretelefoner hiver ham ud af rumeventyret. En besked er poppet op på telefonen. Det er en video fra Mathias.

Noah pauser lydbogen og åbner beskeden. Det er lidt svært at fange, hvad Mathias prøver at sige, for videoen er optaget, mens han kører på cykel. Men det er noget med skolen. De skal mødes ved porten til skolegården. Så meget får Noah da fat i. Han forstår bare ikke, hvorfor Mathias sender ham en besked om det. De mødes jo altid ved porten. Hver skoledag, uden undtagelse.

Inden han starter lydbogen igen, kigger Noah op på himlen. Vejrudsigten har ret. Der er skyer, men indimellem kigger det blå frem. Det skal nok blive en god dag. Måske ligefrem en fremragende dag. Han har tilmed husket at tisse ekstra af.